

طریقه رفتار با مخالفان

رسول الله صلی الله علیه وسلم با کفار عادلانه رفتار می کرد و در راه اصلاح و دعوت آنها از خود فداکاری نشان می داد و شکنجه و آزار آنان را تحمل می کرد و از بدی های آنان چشم می پوشید، چرا اینگونه رفتار نکند، در حالی که پروردگارش به او گفته است:

﴿مَا رَسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً﴾ [الأنبیاء: ۱۰۷] «ما تو را نفرستادیم جز رحمت»، برای چه کسانی؟

فقط برای مؤمنین؟ خیر. ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [البقره: ۱۷۷] بلکه «برای همه جهانیان».

یهود به پیامبر صلی الله علیه وسلم ناسزا می گویند و به دشمنی و عداوت او مبادرت می ورزند. ولی با وجود آن نسبت به آنان مهربانی می کند.

عایشه رضی الله عنها می گوید: روزی یهود به خانه ای آنحضرت صلی الله علیه وسلم گذشتند و گفتند: «السلام علیکم» یعنی مرگ بر شما. آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: «وعلیکم» وقتی عایشه این سخن آنان را شنید تحمل نکرد و گفت: مرگ بر شما و نفرین و خشم الله بر شما باد. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: ای عایشه! آرام باش و از خشونت و ناسزاگویی پرهیز کن عایشه گفت مگر نشنیدی چه گفتند؟ آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: تو نیز شنیدی که من چه گفتم؟ من به آنها جواب گفتم، پس دعای من در حق آنها مستجاب می گردد، اما دعای آنان علیه من مورد اجابت قرار نمی گیرد.

آری، چه انگیزه ای وجود دارد تا ناسزاگویی مقابله به مثل شود! مگر خداوند به او نگفته است: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ یعنی «با مردم سخن نیک بگویید».

یکی از جوانان جهت تحصیل به آلمان سفر کرده و در یک واحد آپارتمان سکونت نموده بود. روبروی خانه ای او یک جوان آلمانی سکونت داشت که در میان آنها هیچگونه رابطه ای وجود نداشت بلکه فقط همسایه بودند.

اتفاقاً دانشجوی آلمانی به سفر رفت و توزیع کننده روزنامه ها، هر روز روزنامه ها را در کنار در منزل وی می گذاشت دوست جوان ما بر اثر انباشته شدن روزنامه های زیاد متوجه می شود و از حال همسایه اش جويا می شود. برایش معلوم می شود که او به سفر رفته است، از این جهت روزنامه ها را می پیچد و در یک قفسه مخصوص می گذارد و پیوسته هر روز آنها را جمع کرده و مرتب می نماید.

پس از این که همسایه اش بعد از دو یا سه ماه برمی گردد به او سلام گفته و بازگشت وی را از سفر با سلامت تبریک عرض می نماید. سپس روزنامه ها را به او تقدیم می کند و باز به او می گوید: من گمان کردم شاید شما موضوعی را دنبال کرده یا در مسابقه ای اشتراک داشته اید، از این رو تصمیم گرفتم تا آن را از دست ندهد! همسایه آلمانی با تعجب به این رفتار انسانی او توجه نموده و منی گوید: آیا در قبال این کار مزد یا پاداشی می خواهی؟ دوست ما می گوید خیر، بلکه دین ما به ما دستور می دهد تا به همسایه نیکی و خوشرفتاری نماییم و شما همسایه من هستید، باید من با شما نیکی و خوشرفتاری کنم. سپس دوست ما با این همسایه به نیکی رفتار می کند، تا این که او به اسلام مشرف می شود.

روشنگری...

«بهترین دعوتگران کسانی هستند که با اعمال و رفتارشان در انسان ها تأثیر می گذارند

تا گفته هایشان».

کابل: تأییدی، چهارراهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفتر مرکزی جمعیت اصلاح. تلفون: ۰۷۹۹۳۹۴۰۱۵ / ۰۴۳۰۴۳۰۲۲۰
کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار: موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲
کابل: شهرنو، چهارراهی انصاری، کتاب فروشی رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹
کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر.
کابل: کمپیوتر فروشی الکامی جاده نادر پشتون، مارکیت الله نظر منزل ۲ دوکان ۲۳ / ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹
کابل: ده افغانان کتاب فروشی بیهقی
کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲ / ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱
ننگرهار: جلال آباد، نارنج باغ، عبدالحق مینه، (دکابل د موبرو اده) د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر تبلیغ: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰
جلال آباد: شیریندل پلازه آریانا خوراکه فروشی تلفون: ۰۷۹۳۷۷۸۸۸۱
کندهار: نوبی بازار، د هرات سرک، د سړي جامع غرب طرف ته سوري مینه د امام ابوحنیفه (ج) تبلیغی او کلتوری مرکز د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر د تلفون: ۰۷۰۰۶۶۸۹۴۸ / ۰۷۰۰۳۰۸۲۷۱
لغمان: مهترلام بنار، حمزه مارکیت تبلیغ: ۰۷۹۹۴۴۲۹۲۰
هرات: جاده بانک خون، بالا تر از تالار قمر، گذر هشت بهشت، انجمن اخلاق و معرفت تبلیغ: ۰۴۰۲۳۵۵۹۰
بلخ: عقب حمام سره میاشت، مرکز تعلیمی اصلاح
کندهار: شهر کندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴
بغلان: بلخمری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷ / ۰۷۷۷۴۷۶۴۶۹
لوگر: مرکز، مدینه مارکیت سرک مسجد جامع، کتاب فروشی سادات، سید عبدالحمید هاشمی، تبلیغ: ۰۷۰۰۴۴۹۸۱
لوگر: محمد آغه، واغجان بازار، پهلوی کلنیک حسین خیل، تبلیغ: ۰۷۷۵۴۱۳۷۶
پکتیا: د گردیز بنار، مرکز چوک، د نئی نمایندگی وحید الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲
خوست: افغان تاور شاته خوست مرکزی طبی لابراتوار دوم پور جمعیت اصلاح ساحوی دفتر داکتر محمد گلاب: ۰۷۷۱۷۴۵۴۶ / ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶
تقار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبیب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲
بدخشان فیض آباد: ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۴
زابل: ۰۷۰۰۳۰۱۹۴۸
فواد: جاده مخابرات دست راست مرکز علمی و فرهنگی توحید ۰۷۰۳۲۰۲۰۴۴
کونړ: د معارف ریاست ته مخامخ د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر پیښور مرکز فرهنگی اسلامی افغانستان/ تبلیغ: ۱۵۸۵۲۷۹۵
شماره مسئول توزیع: ۰۷۸۵۴۲۹۱۱۳
قیمت یک شماره ۱۰ افغان

سرمقاله

امريکا مرستی!؟ او داهم د غرب او

په تېرو څوارلس کلونو کې غربي نړۍ پر افغان دولت هره ورځ او هر مهال دخپلو مرستو احسانونه کړي دي او د بيلونونو ډالرو د مرستو خبره کوي.

يوازې امريکا دا دعوه کوي چې تر اوس يې په افغانستان کې يوسل او درې ميليارده ډالر د مرستو په شکل لگولي دي، چې دا يو خيالي او نه منونکی مبلغ دی، او که په رښتيا سره ددې نيمې پيسې هم په افغانستان کې په روغه توگه لگول شوې وای، نو د افغانستان هره ورانه به نن جوړه، او دهېواد لرې پرته سيمې به هم له هر سهولته برخمنې وې.

په دې کې شک نه شته چې له افغانستان سره شوې مرستې اکثره له امريکا پرته د نورو هېوادونو دي او تردې چې امريکا خپل پوځي مصارف هم په افغانستان کې د نورو هېوادونو پر غاړه اچوي، بلخوا تر اوسه چې امريکا په کومو برخو کې دلته کار کړی دی، اکثره يې په وختي او ژرځمېدونکو پروژو پانگه مصرف کړې ده او بنسټيزو او اوږدمهاله پروژو ته هېڅ پام نه دی کړی، يايې په قصدي ډول له پامه غورځولي دي. د امريکايي مرستو يوه ښه بېلگه د افغانستان له دفاع وزارت سره مرسته شوې ۱۶ الوتکې وې چې پروسېر کال د ۵۴۷ ميليونه ډالرو بدل کې پېرل شوې وې او افغان پوځ ته سپارل شوې وې، چې دلارې مصارف يې هم لرل، خو وروسته څرگنده شوه چې دا الوتکې په هره اړخيزه توگه له کاره لوېدلې دي او د الوتنې ځواک نه لري، نو بېرته امريکايي ځواکونو ته ورکړل شوې چې هغوی له ټوټه کولو وروسته د ۳۲ په مقابل کې د [کېل] په بڼه خرڅې کړي دي.

د امريکا اکثره مرستې همدې ته ورته دي او د ماليې وزير عمر زاخېلوال په وينا چې د امريکا له لوري افغانستان سره شوې مرستو ۸۰ سلنه امريکايي قرارداديانو بېرته امريکا ته وړې دي او بيا يې هم هغو امريکايي پلو افغانانو ته پرېښي دي چې اوسمهال د امريکا لپاره کار کوي او يا هم په راتلونکي کې د يو اقتصادي ځواک په بڼه په افغانستان کې دامريکا د گټو لپاره کار وکړي.

څه موده وړاندې پخواني ولسمشر حامد کرزي هم همدا خبره وکړه چې امريکايانو اکثره پېسې له ځانه سره وړي دي او که کوم کار يې هم دلته کړی دی، هغه په داسې پروژو کې ده چې لږه موده وروسته به لمنځه ولاړه شي، تردې چې امريکا او اکثره قراردادي کمپانيې چې په افغانستان کې کار کوي او مالونه يې له گمرکي محصول نه معاف دي، کار په وروستيو کې د دې پرځای چې خپل وسايل او موټرې افغان حکومت ته وسپاري، اکثره شيان له منځه وړي او يا هم اور وړ اچوي، ترڅو افغان حکومت ترېنه گټه پورته نه کړي. د خواشينۍ ځای خو دادی چې دلته امريکايي پلوه ډلې هم له امريکا سره يوه خوله دي او پر افغان ولس هره گړۍ ددې ورکو مرستو احسانونه باروي او د بنديدلو گواښونه يې کوي.

د امريکا تش په نامه مرستې له ټولو اسلامي هېوادونو سره همدا شان دي، که هغه مصر- دی او که پاکستان، او نور هېوادونه او هر هېواد سره چې امريکا مرستې کوي، د هغو هېوادونو اقتصادي حالت ورځ تر ورځ ځراېږي او بنسټيزې پروژې يې له منځه ځي، خو کومو هېوادونو چې امريکايي مرستې او له نړيوال بانک نه قرض اخيستنه بنده کړې ده، ورځ تر ورځ د هغو هېوادونو اقتصادي حالت ښه شوی دی او هېواد پر خپلو پښو ودريدلی دی، چې ښه بېلگه يې ترکيه او سوډان دی.

مونږ پر دې باور يو چې په هېواد کې د بنسټيزو پروژو پر وړاندې تر ټولو ستر خنډ همدا امريکايان دي او نه غواړي چې افغانستان پر خپلو پښو ودېږي، د اکثره معدني زېرمو د نه را ايستل کيدو او د بندونو د نه جوړېدو پر وړاندې همدا امريکايان خنډونه جوړوي او نورو هېوادونو، لکه: چين، جاپان، هند او نورو ته دا اجازه نه ورکوي چې په افغانستان کې پر بنسټيزو پروژو لگښت وکړي او په دې سره غواړي چې افغانان همېشه د امريکا د ناليدلو مرسته په هبله ژوند وکړي، په داسې حال کې چې ولسونه په خبراتونو ژوند نه شي تېرولی.

جمعيت اصلاح افغانستان

بخش فرهنگی و نشرات

بفتم نام
اصلاح
اوتيزه
دسلام داصيل فهم منبر

Email: eslahmilli@gmail.com

رئيس هیأت تحریر:

احمد ضياء رحيمزى

مدیر مسؤول

محمد شعیب قریشی

اعضاء هیأت تحریر:

دکتور فضل الهادی وزین	عبدالفتاح جواد
نقیب الله حمید	ډاکټر وحید الله مصلح
محمد اکبر مؤحد	عزيز احمد حنيف

همکاری نقدی تان به ما بفرستید

آدرس بانکي: جمعيت اصلاح واكشاف اجتماعي افغانستان كابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانکي: جمعيت اصلاح واكشاف اجتماعي افغانستان كابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکایی

اصلاح

سال ۱۳۹۳

شماره ۲۶

نوی حکومت به څنگه وي؟

از منبر
جمعیت اصلاح

زمونږ په هېواد کې د دې پرځای چې د ستونزو اصلي رېښې تشخیص او له منځه وړول شي، له هغو ستونزو د را ولاړشو ناخوالو د له منځه وړلو هڅې کېږي او هغه هم په ښه توګه نه تر سره کېږي.

ټول پر دې پوهېږي چې هېڅکله هم بهرنيان زموږ لپاره ښې ارادې نه لري او هېڅکله هم نه غواړي چې دلته دې امنیت ټینګ شي او هېواد دې پر خپلو پښو ودرېږي، نو دهمدې لپاره په مختلفو پلمو او له ځانګړو لارو غواړي چې داسې یوه فضا رامنځ ته کړي چې د خپل شتون لپاره پلمې تر لاسه او لا د پاسه پر افغانانو هم احسان وپوړي.

د هېواد د ټولو ناخوالو اصلي رېښې د همدې بهرنيانو په شتون پورې تړلي دي، که هغه اداري فساد دی او که د امنیت نه شتون او په ښارونو کې د مافیایي نظام حاکمیت، دا ټول او هرڅه د دوی پر ګټه دي، ځکه چې هر ملت چې په داسې بډیو اخته شي نو پردي له هغو نه ښه ګټه اوچتولی شي.

نن سبا چې له امریکا سره د امنیتي تړون په نامه څه لاسلیک شول، که څه هم اصلي منځپانګه یې لا تر اوسه له خلکو پټه ده، خو په دې کې شک نه شته چې دا تړون په هېڅ ډول هم د افغانانو په ګټه نه دی، او نه هم له هغو بندونو (چې د افغانانو د ګټې خبره پکې تر یوه حده شوې ده) د افغان حکومت ته د ګټې اخیستنې زمینه په لاس ورکول کېږي.

دلته ډېرې کړۍ ددې پرځای چې دخپل وطن، خلکو او ملي ګټو لپاره کار او فکر وکړي، د څو پیسو په مقابل کې د نورو د ګټو د ساتلو او له هغوی نه د دفاع د ډنډوره ګرو په توګه کار کوي او په داسې سپین سترګۍ پر هغو کسانو تورونه لګوي او هغوی د نورو ګوډاګیان ګڼي چې د پرديو په ځانګړې توګه د امریکا شتون د هېواد په زیان ګڼي.

پخواني ولسمشر کرزي څه له پاسه ۱۳ کاله امریکایان له نږدې ولیدل، چې څومره د افغانستان لپاره او څومره د افغانستان پر ضد کارکوي او سره له دې چې تر ډېره د همدې پردۍ پاله کړیو تر فشار لاندې و، خو بیا یې هم په کراتو دا په ډاګه کړه چې په هېواد کې د بدبختیو اصلي لوبغاړي همدا امریکا ده، چې په یو لاس کې ګوګر لري او اور لګوي او بلخوا د اور وژلو نارې سورې وهي. نوي ولسمشر او د اجرائیه شورا رئیس له لوړې یوه ورځ وروسته په ډېره بېړه له امریکا سره امنیتي تړون لاسلیک کړ، په داسې حال کې چې له لاسلیک نه څو ورځې وړاندې د کرزي امنیتي مشاور او په هېواد کې د غربي ګټو قوي مدافع وکیل رنگین دادفر سپنتا د سند دلاسلېک ورځ ټاکلې او اعلان کړې وه، او وروسته سند هم د نوي امنیتي مشاور له لوري لاسلیک شو.

په هر صورت، نوی ولسمشر هم باید په دې پوهه شي (او یابه ډېر ژر وپوهېږي) چې په افغانستان کې د امریکایي پوځي اډو د شتون په صورت کې به هېواد په هېڅ ډګر کې هم پرمختګ ونه کړي او نه به هم ورته اجازه ورکړل شي ترڅو له خپلو طبیعي زیرمو څخه په خپله خوښه او ښه ګټه واخلي، همدا راز د دوی په شتون کې د سولې او امنیت راتګ هم ناشونی برېښي، بلخوا د هېواد یوه غټه ډله وګړي له سیاسي پروسې بهر پرېښودل هم دهمدې غربي چالونو یوه کړۍ ده چې په دې سره به د جګړې لپاره د دوام یوه لاره پیدا شي.

بلخوا د نوي جمهور رئیس شا او خوا هم ډېرې همغه کسان راټول ښکاري چې په یو نه یو ډل له ملت څخه لرې او د نورو ګټو ته ژمن ښکاري او له اکثرې یې څو څو ځله امتحان ورکړی دی او دا تمه ترېنه نه شي کیدلې چې د هېواد او هېوادوالو په ګټه دې کوم دخیر کار وکړي.

اوس خلک دې ته انتظار باسي چې د حکومت د وزیرانو په نوې کابینه کې به څه د خیر او کار کسان را مخ ته کړای شي او که همغه د نیمه بېسواده او د غربي حکومتونو د نماینده ګانو وزارتونه به وي چې یوازې د خپلو جیبونو د ډکولو او وخت د تېرولو لپاره شپې سبا کوي.

په هر صورت، نوی ولسمشر هم باید په دې پوهه شي (او یابه ډېر ژر وپوهېږي) چې په افغانستان کې د امریکایي پوځي اډو د شتون په صورت کې به هېواد په هېڅ ډګر کې هم پرمختګ ونه کړي او نه به هم ورته اجازه ورکړل شي ترڅو له خپلو طبیعي زیرمو څخه په خپله خوښه او ښه ګټه واخلي، همدا راز د دوی په شتون کې د سولې او امنیت راتګ هم ناشونی برېښي، بلخوا د هېواد یوه غټه ډله وګړي له سیاسي پروسې بهر پرېښودل هم دهمدې غربي چالونو یوه کړۍ ده چې په دې سره به د جګړې لپاره د دوام یوه لاره پیدا شي.

حکومت جدید وامضای عاجل پیمان امنیتی با امریکا!

گروپ رسانه یی اصلاح/ نعمت الله عزیزی

به باور این تحلیلگر مسایل سیاسی این گونه پیمانها به سرنوشت تمام مردم تعلق دارد، لازم بود تا در این مورد یک همه پرسی صورت می گرفت تا دیده می شد که ملت چه می خواهد؟ عجله در این کار گویا به این معنی است که به خواست اکثریت ملت ارج گذاشته نشود.

دکتور فخری به نقطه ای دیگر هم اشاره دارد و می گوید: امریکا درموافقتنامه امنیتی هیچ الزامی را به نفع حکومت ومردم افغانستان نپذیرفته است، و از شرایط خاص و پیش شرط های رئیس جمهور سابق آقای حامد کرزی هم چشم پوشی صورت گرفت که این همه افغانستان را به لبه پرتگاه نابودی وجنگهای دوامدار خواهد کشاند.

رئیس جمعیت اصلاح افغانستان می افزاید تمام نهاد های قانونی درافغانستان طرفدار امضای مشروط پیمان امنیتی بودند نه طرفدارامضای بلا قید و شرط.

به همین گونه خواجه محمد موسی فریور استاد پوهنځی حقوق وتحلیلگرمسایل سیاسی و دیپلوماتیک صحبت های خود را با یک

مقدمه شروع کرد ومی گوید

که پس از سقوط رژیم طالبان درافغانستان اشخاصی غیر مستحق آورده شد وبر شانه های ملت ما قرار داده شده اند.

این استاد پوهنځی حقوق وعلوم سیاسی کابل به این باور هم است که انتخاباتی که صورت گرفت، بیشتر یک شکل نمایشی داشت، وامریکا وغرب همیشه تلاش

کرده است تا اشخاص مورد نظر خود را در پُست های بلند جابجا کنند وتلاش به خرج داده تا حضور خود را درحکومت آینده هم داشته باشند.

استاد فریور دلیل عجله رئیس جمهور جدید برای امضای پیمان امنیتی را دراین می داند که بخاطر جلب توجه وحمايت خارجی ها این کارصورت گرفت وبجای اینکه به اراده مردم وبا حد اقل به شرایط رئیس جمهور سابق حامد کرزی توجه کند پیمان امنیتی را به امضا رساند.

این کارشناس مسایل حقوقی و سیاسی می گوید که اشرف غنی احمدزی بدون اینکه پیامد های ناگوار امضای پیمان امنیتی با امریکا

امضای پیمان امنیتی با امریکا و ناتو درست یک روز پس از مراسم تحلیف توسط رئیس جمهور اشرف غنی احمد زی وآن هم بدون درنظر داشت شرایط وضع شده رئیس جمهور سابق(حامد کرزی) سولاتی را در اذهان عامه خلق کرد وآگاهان امور از این کار عجولانه رئیس جمهور چنین تحلیل نمودند که امکان دارد در به دازا کشیده شدن بحران انتخابات هم دست امریکا دخیل باشد تا مردم و نامزدان انتخابات ریاست جمهوری را زیر فشار گرفته واهداف خود را بدست آورند، که امضای پیمان امنیتی به زود ترین فرصت یکی از آنها بود.

اینکه چرا رئیس جمهورجدید درامضای پیمان امنیتی با امریکا از عجله کار گرفت، شرایط وضع شده رئیس جمهور سابق (جناب حامد کرزی) چرا در نظر گرفته نشد؟ وآیا به راستی هم شکوکی که گویا امریکا در بحران انتخاباتی اخیر افغانستان دست داشته ، درست بوده؟ همچنان این موضوع که در اشرف غنی احمدزی رئیس جمهور جدید ضمن عجله در امضای پیمان امنیتی با امریکا، اولین سفر خارجی خود را به

کشور چین تنظیم کرده است، آیا گسترش روابط با چین در تناقض با امضای پیمان امنیتی با امریکا واقع نمیی شود؟ پرسش

های این چند پرسش را در خلال صحبت با دوکارشناس مسایل سیاسی وحقوقی با هم جستجو می کنیم :

دلیل عجله در امضای پیمان امنیتی با امریکا:

دوکتورعبدالصبور فخری استاد پوهنتون کابل، تحلیلگر مسایل سیاسی و رئیس جمعیت اصلاح افغانستان در مورد عجله رئیس جمهور اشرف غنی احمدزی برای امضای پیمان امنیتی با امریکا بدون هر گونه قید و شرط، می گوید : شکی نیست که رئیس جمهور اشرف غنی در امضای پیمان امنیتی با امریکا خیلی ازعجله کار گرفت و دلیل این کار عجله خود را هم بیان نکرد، نه هم فوایدی را بیان داشت که ازنظر او امضای این پیمان برای ملت ودولت افغانستان دارد.

را در کوتاه مدت و دراز مدت در ساحه اقتصادی، سیاسی، و اجتماعی افغانستان تحلیل و ارزیابی کند این پیمان را به امضا رساند.

بحرانی ساختن انتخابات برای اهداف امریکا:

به باور بعضی آگاهان امضای این قدرعاجل پیمان امنیتی شکوکی را ببار آورده که گویا امریکا در بحران انتخاباتی کشور و دامن زدن به این بحران دست داشته است، و برای بدست آوردن اهداف شوم خود از آن استفاده کرده است، اینکه تا چه حد این تحلیل درست است، بازهم دکتور عبدالصبور فخری رئیس جمعیت اصلاح افغانستان و استاد

پوهنتون کابل در این مورد می گوید:

من با اظهارات آگاهانی که می گویند امریکایی ها در بحران افرینی انتخابات افغانستان دست داشته اند کاملاً موافق هستم.

به نظر دکتور فخری امریکایی ها خواستند که در افغانستان باید شخصی به قدرت برسد که از جهت های مختلف به آنها نزدیکی داشته باشد تا تجربه رئیس جمهور سابق حامد کرزی تکرار نشود.

این آگاه امور سیاسی می افزاید وقتی که حامد کرزی از نیت امریکایی ها اطلاع یافت که در فکر افغانستان و مردم این کشور نیست برای امضای موافقتنامه امنیتی پیش شرط های را مطرح کرد تا آنکه امریکایی ها تن به خواسته های مردم افغانستان بدهند.

به باور این استاد پوهنتون از بحران اخیر انتخابات معلوم شد که این بحران، یک بحران مهندسی شده امریکا بود و سپس خود به حل آن بحران پرداختند.

خواجه محمد موسی فریور هم در این مورد با استاد فخری هم نظر است و می گوید که در این شکی نیست که در بحران انتخابات خارجی ها نقش داشته است و آنها نخواستند که اراده مردم افغانستان به صورت درست متباز و منعکس شود.

استاد فریور به این باور است که در افغانستان انتخابات برای خارجی ها فاقد ارزش است و می افزاید که رئیس جمهور برخاسته از آرای مردم مسلمان افغانستان اول این معاهده را امضا نمی کرد و اگر احیاناً بنا بر ضرورت، اجبار و اکراه حاضر به امضای آن می شد، بدون شک که در مواد موجود این پیمان تجدید نظر می کرد.

به نظر وی رئیس جمهور برخاسته از آرای مردم حق مصئونیت قضائی را به سربازان امریکائی به هیچ صورت نمی پذیرفت، و ایجاد محاکم امریکایی را به هیچ صورت اجازه نمی داد و شاید شرایط دیگری هم بالای امریکا می گذاشت.

آقای فریور ضمن صحبت خود گفت: در امضای پیمان امنیتی با امریکا به خواسته های ملت افغانستان هیچ توجه صورت نگرفته است.

امضای عاجل پیمان امنیتی با امریکا و سفر عاجل به چین:

رئیس جمهور جدید اشرف غنی احمدزی، اولین سفر خارجی خود را به کشور چین تنظیم نموده است، آیا سفر به چین و گسترش روابط با آن کشور، متناقض با امضای عاجل پیمان امنیتی با امریکا شمرده نمی شود؟

در این باره هم دکتور عبدالصبور فخری به این نظر است که سفر آقای احمدزی به چین به باور من که تناقض با پیمان امنیتی ندارد. زیرا که برنامه سفر به چین بُعد اقتصادی دارد.

به باور این تحلیلگر شاید امریکایی ها به این نتیجه رسیده باشند که بایست افغانستان، از این وابستگی اقتصادی ایالات متحده خود را بیرون نماید، و قسمتی از نیازهای اقتصادی خویش را از طریق سرمایه گذاری های خارجی تأمین کند که این به نفع امریکا خواهد بود.

دکتور فخری می افزاید که ارتباط اقتصادی بایک کشور دلیل برآن نیست که گویا افغانستان از چنبره سیاست های بزرگ غرب و ایالات متحده امریکا بیرون می شود.

به همین گونه خواجه محمد موسی فریور ضمن اشاره به اهداف این سفر اشاره کرد می گوید که شاید یک هدف سفر به جمهوری چین این باشد؛ که تشویش های چین ناشی از امضای این پیمان را برطرف و رفع سازد.

به باور فریور، شاید کشور های منطقه به این عجله ایکه آقای غنی در امضای پیمان امنیتی با امریکا به خرج داد، راضی نباشند. به نظر این تحلیلگر، کشورهای منطقه باور دارند که حضور نظامی امریکا و غرب در افغانستان خواهی یا نخواهی به ضرر آنها می باشد.

به باور این استاد علوم سیاسی پایگاه های نظامی که امریکا در مناطق ستراتیژیک افغانستان می سازد، به هیچ صورت برای امنیت افغانستان نبوده بلکه برای اهداف دراز مدت و میان مدت امریکا ساخته می شود و کشورهای منطقه از آن هراس دارند.

دکتور عبدالصبور فخری رئیس جمعیت

اصلاح افغانستان و استاد پوهنتون کابل:

من با اظهارات آگاهانی که می گویند امریکایی

ها در بحران افرینی انتخابات افغانستان دست

داشته اند کاملاً موافق هستم.

به نظر دکتور فخری امریکایی ها خواستند که

در افغانستان باید شخصی به قدرت برسد که

از جهت های مختلف به آنها نزدیکی داشته

باشد تا تجربه رئیس جمهور سابق حامد کرزی

تکرار نشود.

وقتی که حامد کرزی از نیت امریکایی ها اطلاع

یافت که در فکر افغانستان و مردم این کشور

نیست برای امضای موافقتنامه امنیتی پیش

شرط های را مطرح کرد تا آنکه امریکایی ها تن

به خواسته های مردم افغانستان بدهند.

به باور این استاد پوهنتون از بحران اخیر

انتخابات معلوم شد که این بحران، یک بحران

مهندسی شده امریکا بود و سپس خود به حل

آن بحران پرداختند.

حج دې وکړ، خو آیا اوس به یې وپالې؟

ژباړه: ډاکټر پامير احسان

اکثره حاجي صاحبان په دې پوهېږي چې د حج مراسم د شمېر له مخې محدود دي، ځکه خو هر حاجي صاحب هڅه کوي او د دې لېواله وي چې نوموړي مراسم څومره چې ممکن وي، بشپړ او پرته له يوې کوچنۍ خطا او سهوې څخه اداء کړي او په دې ډول د الله (جل جلاله) له دربار څخه د بښنې، رحمت او د هغه د رضا غوښتنه کوي.

د حج د يو څو ورځو سفر څخه وروسته حاجي بېرته خپلو دنيوي چارو ته ورستېږي او له يوې سترې ننگونې سره مخامخ کېږي ځکه خو هر هغه حاجي چې د يوه غوره ترسره شوي او قبول شوي حج هيله مند وي نو بايد خپل ځان له حج څخه وروسته وخت ته تيار لري، نوموړي چيلنج قبول کړی نو هلته به بيا د نوموړي حج دهغه د ژوندانه بېلابېلې برخې اغېزمنې کړي.

بېشکه چې له حج نه وروسته وخت کې د چيلنج قبولول د حج د ځانگړو مراسمو له اداء کولو څخه ستونزمن کار دی. نوموړې ننگونه دا ده چې اسلام له مسلمان څخه دا نه غواړي چې د حج له معنی او ارزښتونو سره يې اړیکې د حج د لباس يعنې احرام له ويستلو سره يو ځای پرې شي بلکې مسلمان بايد د حج معنی او اخلاقي ارزښتونه په خپل پاتې ټول عمر کې وساتي او همدا تلپاتې (ابدي) حج دی چې ظاهراً مسلمان خپل د حج لباس (احرام) وباسي خو دا لباس په يوه دنني، روحي او تلپاتې احرام باندې

بدلوي چې په سترگو نه ښکاري خو په حقيقت کې د احرام رښتني بڼه همدا ده. همدا احرام دی چې مسلمان په خپله له حج نه وروسته عمر کې همېشه له گناهونو څخه هماغومره ليرې ساتي څومره چې د حج د مراسمو پر مهال او د احرام په وخت کې له گناهونو څخه ليرې و.

کله چې حاجيان احرام واغوندي نو له زيات شمېر دنيوي چاور څخه به په کوي او خپله ډېره پاملرنه خپلو کړو وړو او اعمالو ته کوي؛ خپل نظرونه په قابو کې ساتي، غيبت نه کوي، بهتان نه وايي او خپل ټول عادات او غوښتنې کنټرولوي. د حج په وخت کې حاجيان د خپلو پخوانيو حالتو څخه ډېر توپير پيدا کوي او دهغوی همېشنۍ هڅه دا وي چې خپل ځانونه دخپل نفس له بديو او ناوړه عملونه څخه وساتي او دخپل زړه ماديت پرسته اوازونه وانه اوړي کوم چې د دوی په روش او کړو وړو منفي اغېزه کوي.

دلته يو شمېر سختې پوښتنې راپورته کېږي چې:

— آیا حاجيان د احرام له ويستلو څخه وروسته د پورته ذکر شوو ارزښتونو او اخلاقي معيارونو څارنه کوي؟

— آیا حاجيان له حج څخه وروسته په خپلو کړو وړو او روش کې د احرام رښتینې بڼه ساتي؟

— آیا حاجيانو داسې حالت خپل کړی چې زړه او روح يې په احرام کې وي؟

که دپاسنيو پوښتنو ځواب (هو) وي نو نوموړي حاجيان يقيناً چې په سمه لاره روان دي ځکه چې هغوی په دې وتوانېدل چې له ظاهري او په اصطلاح خارجي حج څخه دنني او رښتینې حج ته لاره ومومي؛ دوی په رښتيا سره ټول عمر حاجيان پاتې شو. که چېرته د پورتنیو پوښتنو ځواب (نه) وي نو بيا خو حاجيان بايد پر پاسنيو پوښتنو له سره تر هغې پورې غور وکړي تر څو دوی دا احساس وکړي چې د حج لوی سفر يې مېوه نيولې او دوی د حج د لوي ديني فريضې احترام ساتلی او ورته په درنده او دقدر په سترگه گوري.

که غواړئ چې حج مو تل پاتې وي:

ددې لپاره چې حاجيان پورتنې سخت سوالونه ځواب کړي نو بايد چې لاندینۍ نقطې له حج څخه وروسته وڅاري:

۱. حاجیان باید تل الله (جل جلاله) په خپلو ټولو دنیوي چارو کې یاد او حاضر وگڼي او ټول اعمال د الله (جل جلاله) د خوښۍ لپاره ترسره کړي. دا ځکه چې هر هغه حاجي چې د احرام په وخت کې یې خپل رب په یادي وي، حتماً به یې له حج څخه وروسته هم خپل رب په یاد وي.
۲. حاجیان باید د ثنا او صفت ویلو ته ادامه ورکړي، له هغه څخه د خپل ځان د معنوي ښیرازی لپاره مرسته وغواړي او تل له خپل سپېڅلي رب سره ښې اړیکې وساتي.
۳. حاجیان دې په دې پوه شي چې الله (جل جلاله) همېشه دوی هماغسې گوري لکه دوی چې اوس هم په احرام کې وي. په دې طریقې سره به دوی له حج د اداء کولو څخه وروسته بېرته گناهونو ته مخه نه کوي. رښتیني او متقي مسلمان هېڅکله داسې فکر نه کوي چې دا گناه څومره صغیره ده بلکې دا فکر کوي چې هغه ذات څومره ستر دی چې نافرمانی یې کېږي.
۴. حاجیان باید له حج څخه وروسته خپلو خپلوانو سره د ښو اړیکو په ساتلو، هغوی سره په مینې کولو، پر هغوی د ترحم کولو، د خپلو ساتلو او په زړه کې د هغوی د مسؤلیت د احساس پواسطه له الله (جل جلاله) څخه ووېرېږي او هغه ستر ذات په یاد ولري ځکه چې الله (جل جلاله) له حاجي څخه د نوموړو ټولو موضوعاتو په اړه پوښتنه کوي.
۵. حاجیان باید د حج د فریضې له اداء کولو څخه وروسته دنیوي چارو ته د راستنیدو په وخت کې تل ښه کارونه ترسره کړي ځکه چې حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمایي چې: (الله (جل جلاله) دا پېره خوښوي چې کله یو له تاسې څخه کوم کار کوي او هغه کار ښه وکړي).
۶. حاجیان باید له خپلو گاونډیانو، همکارانو، ملگرو او بلاخره له هرچا سره ښه سلوک وکړي تر څو هغوی ټول دا درک کړي او بیایې ومنې چې د حج د فریضې اداء کولو د حاجي پر اخلاقو، اعمالو او سلوک باندې ستر مثبت اغېز کړی دی.
۷. حاجیان باید له خپل مور او پلار سره غوره چال چلند وکړي ځکه الله (جل جلاله) فرمایي چې: (نو مه وایه ته دې دواړه ته کلیمه د اف او مه رته دوی او ووايه دې دواړو ته کلیمه پسته)
- د بني اسرائيل سورت، ۲۳ ایت شریف ژباړه
- همدرانگه حاجیان باید خپلو والدینو ته دعا وکړي لکه څرنگه چې الله (جل جلاله) فرمایي: (او ووايه ای ربه زما مهرباني او ښښنه وکړه دې دواړو ته لکه چې تربیه یې کړې ده زما کله چې زه کوچنی وم).
- د بني اسرائيل سورت، ۲۴ ایت شریف ژباړه
۸. حاجیان باید د دودنو او رواجونو پر ځای اسلامي تمدن او اسلامي ارزښتونه خپل کړي.
۹. حاجیان باید د خپلو ملگرو، همکارانو او خپلوانو سره د ښو اخلاقو، صبر او حوصیلې، نرمښت او زړه سوي څخه کار واخلي ځکه چې حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمایي: (هغه مؤمن چې له خلکو سره ناسته ولاړه کوي او د هغوی له ناوړه عملونو څخه ځان ساتي له هغه مؤمن څخه غوره دی چې نه له خلکو سره ناسته ولاړه کوي او نه د هغوی له ناوړه عملونو څخه ځان ساتي. (امام احمد)
- گرانه حاجي صاحب! کله چې دې حج یا عمره اداء کوله نو په خپلو ټولو کړو وړو کې دې الله (جل جلاله) یاد و، نو په خپل پاتې عمر کې هم خپل ځان له دې نعمت څخه مه محروموه چې تل د الله (جل جلاله) عبادت وکړي او هغه یاد ولري. همېشه دا په یاد راوړه چې ته بريالی یې او لکه چې حضرت محمده (صلی الله علیه وسلم) فرمایي: د الله (جل جلاله) داسې عبادت کوئ لکه تاسې چې هغه گوري او که چیرې تاسې هغه نه گورئ نو هغه خو تاسې گوري.
- نو که تاسې خپل عبادت داسې وکړئ نو بیا په دې پوه شئ چې ستاسې عقیده راسخه او کامله ده. ستاسې حج یو تلپاتې حج دی چې ښې ښانې یې ستاسې د اطاعت او فرمانبرداری په هر عمل کې ښکارېږي او دا چې تاسې د الله (جل جلاله) د نږدیکت او رضا غوښتونکي یاستئ نو انشاءالله تاسې به د ټول عمر لپاره رښتیني حاجي پاتې شئ نه یوازې د حج د یو څو ورځو په دوران کې حاجي.
- سرچینه: اسلام آنلاین انگریزي پاڼه

ضوابط کار رسانه‌ای در اسلام

دکتر یوسف القرضاوی

را از منابع معتبر دریافت کنیم. یعنی در پیگیری خبر آن گونه که شایسته است دقت نمی‌کنیم. این رسالت ماست که در دریافت اخبار و برنامه‌ها دقیق باشیم. ما خواهان فرهنگ متمرکز هستیم فرهنگی که افراد متخصص بر روی آن کار می‌کنند و در حوزه‌های گوناگون آموزش‌های مرتبط چون آموزش دینی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و خانوادگی مربوط به هر حوزه را ارائه می‌دهند؛ باید توازنی وجود داشته باشد و باعث نشود یکی از بخش‌ها بر دیگری غلبه کند.

برخی از برنامه‌های تفریحی و آرام‌بخش هم وجود دارد که وجود این نوع برنامه‌ها در جای خود اهمیت دارد و پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم خطاب به حنظله فرمود: «لَو دَمْتُمْ عَلَى الْحَالِ التِّي تَكُونُونَ بِهَا عِنْدِي لَصَافِحْتُمْ الْمَلَائِكَةَ فِي الطَّرِيقَاتِ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةُ سَاعَةَ وَسَاعَةً». اگر بر همان حالتی که نزد من هستید بمانید فرشتگان در راه با شما دست می‌دهند اما ای حنظله هر لحظه‌ای حالت مخصوص خود را دارد.

تفریح نیز شرایطی دارد ابودردا می‌فرماید: من نفسم را از هوا و هوس باز می‌دارم تا در راه حق نیرومند باشد. شاعر می‌گوید:

فاکشف سامة جدّها بمزاج والنفس تسأم إن تطاول جدّها
جدیت نفس را با یک شوخی نرم کن که اگر زیاد بر او سخت‌گیری کنی خسته می‌شود.

تفریح اشکالی ندارد اما میانه‌روی در هر کاری لازم است؛ پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم به عبدالله بن عمرو فرمود: «إِنَّ لِبَدَنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَإِنَّ لَعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَإِنَّ لَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَإِنَّ لَزَوْرِكَ عَلَيْكَ حَقًّا كَمَا أَنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا» بدنت بر تو حقی دارد، چشمت بر تو حقی دارد، خانواده‌ات بر تو حقی دارند، همسرت بر تو حقی دارد و پروردگارت نیز بر تو حقی دارد. تعادل در میان حقوق لازم است یعنی حق هر صاحب حقی را باید ادا کنیم.

درباره‌ی زبان رسانه هم باید گفت: ما امتی هستیم که خداوند متعال قرآن را با زبان عربی برای ما نازل کرده است و این زبان بخشی از ساختار شخصیت ما و شاید از میان دین و زبان و تاریخ مهم‌ترین شاخصه‌ی امت ما باشد و هویت ما را نشان می‌دهد. استفاده از لهجه‌های گوناگون عربی در رسانه‌های عربی به معنی تقویت زبان عامیانه است این یعنی تجزیه و پراکندگی. در هر یک از کشورهای عربی به لهجه‌ی آن کشور صحبت می‌کنند؛ لهجه‌ی قطری، مصری، لبنانی، عراقی، مراکشی و اگر چنین باشد هیچ‌گاه امت با هم متحد نخواهد شد؛ پس بیایید همه با هم بر زبان قرآن متحد شویم.

منبع: پایگاه اطلاع‌رسانی اصلاح

کارکنان رسانه، مخاطبان، برنامه‌ها و نیز زبان رسانه هر یک ضوابطی دارند. کارمند رسانه باید انسان با فرهنگی باشد که دارای امانت علمی و قدرت ارسال پیام است و می‌تواند امانت سخن را حفظ و مسؤولیت آن را بر عهده گیرد. به همین خاطر باید کسی برای این کار انتخاب شود که بتواند سنگینی مسؤولیت را بپذیرد؛ گاهی این معیارها رعایت نمی‌شود بلکه معیارهای دیگر لحاظ می‌شود؛ مثلاً به نسبت زنان به زیبایی چهره و به نسبت مردان به خوش‌رویی اهمیت می‌دهند و ملاحظات دیگری که با معیارهای حقیقی انتخاب تضاد دارد.

به طور خلاصه می‌توان گفت همان قوانینی که بر سایر مشاغل حاکم است باید بر رسانه هم حاکم باشد: «إِنْ خَيْرٌ مِنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوَى الْأَمِينِ» بهترین کسی-است که استخدام می‌کنی: هم نیرومند [و هم] در خور اعتماد است. تنها مهارت شغلی کافی نیست بلکه فرد باید امانت‌دار و پایبند به اخلاق باشد.

اما کسی که مخاطب برنامه‌های رسانه است

باید هوشیار باشد و بتواند سره و ناسره را از هم تشخیص دهد؛ باید دارای قدرت سانسور باشد و بداند کدام یک از برنامه‌ها به سود او و کدام یک به زیان اوست به ویژه زمانی که مسؤولیت یک خانواده و سرپرستی فرزندان را بر عهده دارد و باید آنان از امور ناپسند دور بدارد همان گونه که آن را از غذاهای سمی یا آلوده به اشعه دور نگه می‌دارد. همان گونه که غالباً بر مواد غذایی نظارت می‌شود و نهادهای مرتبط گاهی هزاران تن از خوراکی‌های مضر-را محو می‌کنند، برنامه‌های رسانه هم باید ناظری داشته باشد.

به باور من برنامه‌های فکری مسموم و آلوده به مراتب خطرناک‌تر از غذاهای فاسد است. در آینده اگر کسی نباشد که به انسان کمک کند انسان باید به کمک خود بشتابد و فرزندانش را از آفت‌هایی چون فیلم‌های خشونت‌بار، فیلم‌های جنسی و هر نوع برنامه‌ی تحریک‌برانگیز دور نگه دارد. «فکلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیت» همه‌ی شما چون شبان مسؤول زیردستان خود هستید.

برنامه‌ی رسانه باید راست و درست و عاری از هر نوع کذب و دروغ‌پردازی باشد. راستی فقط در خبر خلاصه نمی‌شود برخی اخبار مهم هستند اما گذرا از آن‌ها رد می‌شوند در عین حال خبرهای بیهوده‌ای وجود دارد که بخش مهمی از وقت رسانه را به آن اختصاص می‌دهند و بارها و در گزارهای مختلف تکرار می‌کنند. چه بسا ما هم تحت تأثیر آژانس‌های خبری بین‌المللی قرار گیریم و به آن وابسته شویم. ما نتوانسته‌ایم فرایند خبر را به خوبی پیگیری و آن

کبرکهای ادب

فرزندت را به استفاده از جوانی، بینایی ببخش

از جمله وجایب پدران و مربیان نیست که پسران و دختران و متعلمین را در دوران جوانی ترغیب به ضرورت مبادره و تیزی به تحصیل علم نمایند، بدرالدین بن جماعه در مورد دوران جوانی میگوید: بایست ایام کودکی و دوران جوانی را غنیمت شمرده و فریب آرزوهای "میان خالی" را نخورد، زیرا ساعتی را که از عمرش کم مینماید بدل و عوضی ندارد و باید به اندازه که میتواند روابط و موانعی را که ویرا از فراگیری علم، تلاش و زحمت و قوت و جدیت در امر تحصیل باز میدارد، دور بیندازد، چرا که اینها همانند طی کننده راه است، ازین رو علمای سلف برای متعلم مستحب دانسته اند که از خانواده و وطنش دور باشد. زیرا وقتی که ذهن و فکر انسان "به چند جای" تقسیم شود، از درک حقایق و غموض دقایق عاجز میماند، چون الله متعال در شکم انسان دو قلب نیافریده است. ضرب المثلی است که گفته اند: علم بعضی اش را برایت نمی دهد تا آنکه تمامت را برایش ندهی "یعنی جسماً و روحاً برای فراگیری آن تلاش نمایی". (از کتاب مبارزه الفبای تربیت فرزندان)

اقوال رسول الله صلی الله علیه وسلم

خداوند متعال می فرماید: ای فرزند آدم اتفاق کن، تا من بر تو اتفاق کنم.

خداوند عزوجل می فرماید: فرزند آدم مرا ناراحت می کند، یعنی به روزگار دشنام می دهد، حال آن که من روزگار هستم.

اگر شخصی به نیت اجر و پاداش بر اهل و خانواده ی خود اتفاق کند، نفقه ی او صدقه محسوب می شود.

هنگام برپایی نماز، شتابان به سوی آن نیایید.

کنار دروازه ی بهشت ایستادم، بیشترین کسانی که وارد بهشت می شدند، مساکین بودند.

هرگاه زن شخصی برای رفتن به مسجد، از او اجازه خواست، ممانعت نکند.

هنگام قضای حاجت رو و پشت به قبله نکنید.

(از کتاب هفتصد حدیث بخاری)

برای زنیکه با زیبایی مصنوعی مردم را فریب میدهند!

چه بسیار از نمازهایش را به خاطر آرایش مختصری که در صورتش دارد و به خاطر به هم نخوردن فرم موهایش ترک کرده است، او برای محافظت و مراقبت از آرایش و زیورآلاتش و برای حفظ نظم و هماهنگی آنها وضو نمی گیرد ولی این همه حساسیت و دقت را در مورد نمازش انجام نمی دهد. گرچه نماز او در هر صورت باطل است، زیرا آن نماز آن طور که خداوند متعال فرموده است، او را از انجام این منکرات باز نمی دارد. ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵] «همانا نماز از کارهای زشت و ناروا و کردار ناپسند، باز می دارد». و آن طور که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرموده است: «من لم تنهه صلاته عن الفحشاء والمنکر فلا صلاة له» «کسی که نمازش او را از کارهای زشت و ناپسند باز ندارد، نمازش مورد قبول نیست». چنین زنی روزه اش را نیز باطل می کند، زیرا بنا به فرمایش رسول اکرم صلی الله علیه وسلم «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» «کسی که قول باطل و عمل به آن را رها نکند، پس نیازی برای خداوند نیست که او خوراک و نوشیدنی را رها کند».

معیار خوشحالی و خفگان در بین مسلمین

هر زمانی که تیمی پیروز شود یا شکست بخورد و یا این که قیمت املاک یا سهام شرکت های تجاری بالا برود، بعضی از مردم خیلی خوشحال و بعضی دیگر خیلی ناراحت می شوند! در حالی که اگر در مورد کشتن مسلمانان یا آواره کردن آنها و یا غارت کردن اموال شان خبری را بخوانند یا بشنوند، اثری از غم و ناراحتی در آنها مشاهده نمی شود، برعکس اگر مجاهدین مسلمان در جایی پیروز شوند یا قلعه های از قلعه های دشمن سقوط کند، نشان فرح و خوشحالی بر او ظاهر نمی شود و مانند این است که این مسائل اصلاً به او ربطی ندارند! (از کتاب سخنان ضد و نقیض)

وسکول ته

له ژونده مي دا زده کړل

مشرقي ته بېره مه کوه!

مشرقي ته د رسېدو لپاره بېره مه کوه، ځکه که يې حقدار وي، د وخت په تېرېدو به يې ترلاسه کړي او که يې حقدار نه وي؛ نو هسې بيخاهه خپلې نيمگړتياوې او عېبونه مه ښکاره کوه!

د انسان کمزوري

ستاينه او پاکي هغه الله تعالی لره ده چې د انسان قوت په لوړې سره لمنځه وړي. د کبر جنده يې په ناروغۍ سره راښکته کوي او غرور يې په مرگ سره خاورې کوي!

د گيدړ او زمري خبرې اترې

وروسته تر دې چې گيدړ په نا خبرۍ کې زمري يوې کنډې ته ورتيل واهه، گومان يې وکړ چې په دې ډول يې هغه لمنځه يووړي، نو ورته يې وويل: د حيواناتو ترمنځ ستا د کمزورۍ ډول غروم او رسوا کوم دي!

زمري وختل او ورته يې وويل: هر څه چې وکړي، زما هيڅ پروا پرې نشته، ځکه زه بيا هم زمري يم او ته بيا هم گيدړ!

له خپل پرودگار سره ستا اړيکه

کله چې دې پرودگار کومه پېرزوينه درباندي وکړه، په مقابل کې يې هغه ته خپله مننه وړاندې کړه، کله چې د هغه له لورې په کومه بلا کې گرفتار شوې، په مقابل کې يې خپل صبر وړ وړاندې کړه او کله چې هغه څه در نکړي چې ته يې د ترلاسه کولو هيله لرې؛ نو په مقابل کې يې بايد هغه څه وړ وړاندې نکړي چې هغه يې نه خوښوي. (له ژونده مي دا زده کړل چې ... له کتاب څخه)

اول مي وژغوره!

ژباړه: ډاکټر غنچه گل ارمان

يوه ماشوم د نهر په غاړې کې لامل، پښې يې وښوېدې او د نهر منځ ته ورسېد. د نهر منځ ژور او اوبه تېزې وې، ماشوم خپله خواړي وکړه چې غاړې ته ووځي، مگر وس يې و نه رسېد او اوبو لاهو کړ. ماشوم د مرستې په چيغو پيل وکړ. يو سړی چې د نهر پر غاړه روان ؤ د ماشوم چيغې واورېدې. سړي د نهر له غاړې ماشوم ته چيغه کړه: بې عقله! ولې په دې ځای کې اوبو ته ورگډېدې؟ ستا دې يوې لوبشې ونې ته گوره او دې ژور نهر ته گوره! په نصيحتونو مې خوله در ته وشکېده چې دلته مه لامبې، مه لامبې، خو چا ته وايي؟ خبره په وچې تېرې تاثير کوي او پر تاسې نه! ماشوم چې څه په خواړيو يې ځان د اوبو پر سر نيولی ؤ، سړي ته ور غږ کړل: د خدای له پاره! اول مې له اوبو در وباسه چې اوبه مې ډوب نه کړي، بيا چې څه را ته وايي، را ته ويې وايه! درس: ځينې خلک د دې پر ځای چې د ستونزو او مشکلاتو پر مهال له چا سره مرسته وکړي، له ځان نه کارپوه جوړ کړي او په تحليلونو او نصيحتونو ور ته سر شي. نو، که کوم په ستونزو او مشکلاتو اخته کس در نه مرسته وغوښته، لومړی د مرستې لاس ورکړه او بيا نصيحتونه ور ته کوه، که نه هسې يې په خپلو مفتو مشورو غوږونه مه خوره!

تقوى څه وايي؟

ژباړه: سردار محمد ديندار خېل

ابوهريرة رضی الله عنه څخه يوسړي د تقوى په اړه پوښتنه وکړه، چې تقوى څه ته وايي؟

ابوهريرة رضي الله عنه وويل: آيا په اغزنه لار کله تېر شوی يې؟ سړي وويل: هو!

ابوهريرة رضي الله عنه وويل: نو څه دې وکړل؟ سړي وويل: خپل کالي مې ځان پسې راټول کړل او بيا له هغې لارې تېر شوم.

ابوهريرة رضي الله عنه وويل: همدغه تقوى ده. پورتنۍ معنی ابن المعتز په لاندې توگه بيانوي:

حُلُّ الذُّنُوبِ صَغِيرِهَا وَكَبِيرِهَا ذَاكَ التَّقَى

وَاصْنَعْ كَمَا شِىَ فَوْقَ أَرْضِ الشُّوْكِ يَحْذَرُ مَا يَرَى

لَا تَحْقِرَنَّ صَغِيرَةَ إِنْ الْجِبَالِ مِنَ الْحَصَى

تقوى دې ته وايي چې واړه او غټ گناهونه پرېږدې، له گناه څخه داسې ځان وساته لکه څنگه چې يو سړی په اغزنه لار تېرېږي.

وړو گناهونو ته په سپکه سترگه مه گوره ځکه دا لوی غرونه له وړو شگو څخه جوړ شوي.

مونږ يوازې د وژلو لپاره؟!

(د پخواني شوروي اتحاد ديو پوځي له يادښتونو ځينې)

ليکوال: سیرګي بویارکین - کابل

ژباړه: حکمت الله طارق عزيز

کاروان ودرېد! او يو پوځي بزګر ته وروراندې شو، تر څو وګوري چې څه شوي دي، هغه لا نيم ژواندې په وينو کې لت پت پروت ؤ، څه بايد وکړو، مرسته، نه، ځکه چې هغه افغان مسلمان دی!!! نو بيا امر وشو تر څو د هغه د بدن لاندې بم ځای پر ځای شي، د بم له ځای پر ځای کېدو وروسته زمونږ کاروان حرکت وکړ، کله چې کاروان روان شو نو په بم مو ډزی وکړې چې دهغه له چاودېدو سره د بزګر نيم ژواندې بدن هم ټوټه ټوټه شو!!!

کله به چې د ملګي وګړو د موټر يا اوبانو کوم کاروان زمونږ له تالاشۍ سره مخ شو، نو هر هغه چا سره به چې هر رنگه وسله ګير شوه نو لومړی به هغه ووژل شو او بيا به د نوموړي کاروان ټوله سورلی ووژل شوه او تردې چې ماشومان او څاروي به وژل کيدل، کله ناکله زمونږ پوځيانو د تالاشۍ پر مهال د ځينو کسانو په جيونو کې به يوه څه واچول او بيا به يې نو ورته پلمه جوړه شوه، نو وروسته به يې په راز راز ځورونو او وحشت هغه دې ته اړ کړ چې هغه څه پر ځان ومني چې دوی ورته لارښوونه کوي، پېسې به يې ترېنه ولوتلې او دی به يې هملته وواژه..

له دې وروسته به چې څوک ونيول شو نو زمونږ لپاره به د ساتيری وخت راغی چې د هغه د چغو او کواکو په اورېدو سات تېر کړو او پر هغه ملنډې ووهو، بيا به مو دهغه په وهلو شروع وکړه او هغه به د مرستې غوښتنه کوله، په داسې حال کې چې د کاروان نور ملګري به يې وژل کيدل..

پر ګرمو برسیره بحري ځواکونه به په عمومي سرکونو کې کمين نيولو او دوی (چې د کاروانيانو پر ښکاریانو مشهور وو) کله هم په دې نه پوهيدل چې چا سره وسلې شته او که نه شته، چې پر هر چا به يې شک راغی او يا به په مشکوکو سيمو کې را ښکاره شو، نو ډزې به يې پرې پيل کړې، که به هغه ښځې او ماشومان هم وو!

زما ښه په ياد دې يوه سمندري روسي عسکر چې د همدې جنگونو ګډون کونکی ؤ له خپلو کړنو او جګړې ډېر خوښ ؤ او پر خپلو وژونو به يې وياړ کولو... ما هېڅکله هم دا فکر نه ؤ کړی چې ټول وژنه به هم د وياړنې او تحسین سبب وګرځي! خو دلته به په عام وژنو مډالونه ورکول کيدل او خپله افغاني حکومتي چارواکو به مونږ ته لاسونه پرکول چې ددوی هېوادوال مو وژلي دي!!! خو ما هېڅکله هم د مډال يا ډالی او وياړ لپاره جګړه نه غوښتله...

زما د دندې په ټوله موده کې چې تقريباً يو نيم کال وه، ما داسې ډېر داستانونه اورېدلي دي چې زمونږ عسکرو او پوځيانو به له ملکي افغانانو سره ډېر بد چلند کاوه او ځورول به يې، دهغوی مالونه به يې لوټل او آن دوی به يې وژل او... چې په پوځي ډګر کې د دوی دا کړنې يو جرم او سرغړونه بلل کيدای شي.

تر دې چې ۱۹۷۹ کال د دېسمبر په مياشت کې د کودتا پر شپه د شپې په اوږدو کې ځينو روسي پوځيانو په غيرمسلح او ملکي وګړو ډزې وکړې او دوی يې په ښه کړل او بيا به يې دا پېښه د يوې خندونکې کيسې په توګه يادوله.

د ۱۹۸۰ زېږديز کال د فبرورۍ د مياشتې له بريده دوې مياشتې وروسته د کنړ په ولايت کې د لومړنيو پوځي عملياتو پر مهال چې د ۳۰۰ پوځيانو په ګډون چې د چورلکو په مرسته د غرو په لمنو کې پياده شوي وو، زمونږ د پوځ تر ټولو لويه برخه د هوايي ځواک څخه وه. ما ټولو پوځيانو ته د عملياتو اصول ور په گوته کړل او دوی ته مې لازمي لارښوونې وکړې، د خوراکي توکو له منځه وړل، د انسانانو او حيواناتو وژل او هر کور ته له ننوتو وړاندې هغه کور ته د ګيرنډ (نارنجک) بم غورځول او بيا ور باندې ډزې کول... او بيا ټول انسانان تردې چې سپين ږيري او حتی نوي ځوانان په مرميو وېشتل!!!... دا ټول په هر اړخيزه توګه ممنوع دي... خو کله چې له دوو اونیو وروسته پوځي عمليات پای ته ورسېدل، بې شمېره ملکي وګړي وژل شوي او ډېر کورونه، څاروي او خوراکي توکي له منځه تللي وو، چې هېڅ باور مې نه کېده.

زمونږ پوځيانو په لومړيو دوو کلونو کې د افغانستان په لرې پرتو سيمو کې په پوره وحشت سره عمل کاوه، د مثال په ډول د ۱۹۸۰ کال د مني په موسم کې د کندهار د ولايت مربوط روسي پوځيان د ګرمې لپاره ووتل، دوی په پوره زور او وحشت هر په مخه ورتلونکی انسان او حيوان واژه، د دوی له وېرې هېڅ څوک هم په سرکونو نشو ګرځيدلای او ټول به په کورونو کې پټ وو، که چيرې به څوک په مخه ورغی نو هغه به يې واژه او ډزې به يې پرې کولې..

دلته يوه له هغو دردونکو او مهمو کيسو څخه درته نکلم: په کال ۱۹۸۱ زېږديز کې يو افغان بزګر په کندهار کې پر لاره په خره سپور روان ؤ او هغه سره يوازې يو لرګی ؤ چې خر به يې ورباندې اداره کاوه په همدې حالت کې زمونږ د پوځيانو کاروان په همدې لاره راځي او په بزګر ډزې کوي بې له دې چې وګوري څوک دی او څه رنگ وسله ورسره ده!!!

چاقی خطر ده نوع سرطان را افزایش می‌دهد

محققان دانشکده بهداشت و طب حاره‌ای لندن در یکی از بزرگترین تحقیقاتی که در این زمینه انجام شده به این نتیجه رسیدند، که بالا بودن BMI (ضریب توده بدنی) خطر ده نوع سرطان را زیاد می‌کند. این تحقیق جامع بر روی ۵ میلیون و ۴۴۰ هزار بریتانیایی انجام شده. محققان ابتدا به ۲۲ نوع سرطان را در این افراد بررسی کردند و متوجه شدند بالا بودن BMI در هفده نوع از این ۲۲ نوع سرطان نقش داشته است.

به گفته داکتر کریشنان باسکاران، محقق ارشد این پژوهش، "اگر معجزه‌ای می‌شد و اضافه وزن در جامعه از بین می‌رفت سالانه دوازده هزار مورد سرطان کمتر در بریتانیا داشتیم."

به گزارش مجله طبی مادر به نقل از بی بی سی، بجز ویژگی‌های فردی، اندازه BMI یعنی میزان اضافه وزن در افزایش خطر ابتلا به سرطان نقش دارد، این مطالعه نشان داد پنج نمره افزایش BMI، تقریباً بطور مستقیم (خطی) با سرطان‌های رحم، کیسه صفرا، گرده، دهانه رحم، تیروئید و سرطان خون ربط دارد. در این بین چاقی، رحم را بیشتر از هر عضو دیگر در معرض بدخیمی قرار می‌دهد. دکتر باسکاران می‌گوید "با بالا رفتن BMI سرطان رحم به میزان قابل توجهی افزایش پیدا می‌کرد، در مورد سرطانهای دیگر این افزایش در حد متوسط بود یا افزایشی دیده نمی‌شد."

علاوه بر این، چاقی در ابتلا به سرطان‌های جگر، روده بزرگ، تخمدان و سرطان سینه (پس از یائسگی) نیز تاثیر دارد.

بطور کلی دو عامل اصلی در ابتلا به سرطان نقش دارند، ژنتیک و عوامل محیطی. در این مطالعه محققان، تاثیر عواملی مثل سن، جنس، یائسگی و سگرت را تصحیح کردند، تا فقط تاثیر بالا بودن BMI را بر ابتلا به سرطان‌های مختلف ارزیابی کنند. چاقی، معضلی جهانی

چاقی معضلی جهانی است و سازمان بهداشت جهانی آن را یکی از مهمترین عوامل مرگ و میر در دنیا قلمداد می‌کند.

سالانه حدود سه و نیم میلیون نفر در دنیا بعلت چاقی جان خود را از دست می‌دهند و ۶۵ درصد جمعیت جهان در کشورهای زندگی می‌کنند که افزایش وزن و چاقی بیش از کم وزنی باعث مرگ می‌شود.

بعلاوه تقریباً نیمی از موارد دیابت (شکر) و یک چهارم موارد بیماری‌های ایسکمیک قلب به اضافه وزن و چاقی نسبت داده می‌شود.

منبع: مجله پزشکی مادر

د ذلت باج

د عزت تر غوښتنو ډېر لوی وي!

لیکنه: شهید سید قطب

ژباړه: علي احمد راصد

ټول هغه چې انسانانو ورسپارلي په يوه مخ يې وژلي... په پای کې به يې گورې چې تر ټولو به يې ارزښته وي، تر ټولو به سپک وي، تر دې چې د هغو بادارانو په وړاندې هم چې ده به د يوه خوار او ذلیل سږي په څېر د هغه تر شا ایستلې ژبه لکي. وهله او ځان به يې د هغه د رضا په نیت په خاورو کې رغړاوه هم سپک او ذلیل وي!

څومره خلک وو چې د شرافت خاوندان وو، د کرامت لرونکي وو، د الهي امانت ساتونکي وو، د حق کرامت يې خوندي کړی وه، د

انسانیت کرامت يې ساتلی ؤ، د دې

دریځ په درلودلو سره د هیبت خاوند ؤ،

هېڅ چا يې په وړاندې څه نه شو کولي،

حتی هغوی چې ده ته يې د امانت د

ساتلو خوښه نه وه او نه يې د حق ساتنه

او د عزت ژوند ورته پیرزو ؤ، خو کله يې

چې د هغه امانت سره خیانت وکړ چې

دې ده تر واک لاندې ؤ، د کرامت د

غوښتنو په وړاندې بې وسې شو، د حق

د لوړتیا ملتیا يې پرېښوده، د هغوی په

وړاندې سپک شو چې لده به يې وېره

کیده، د هغوی په وړاندې هم ذلیل شو

چې دهغه حق نه به يې وېره کیده چې

دی يې ساتونکي ؤ، د هغوی په وړاندې

بې ارزښتنه شو چې دې ده د پېرلو اراده

يې درلوده، دومره بې بها شو چې له

پېرلو يې ډه ډه وکړه، تر دې چې د يوې

مردارې په څېر ایسته وغورځول شو، او د هغو پښو لاندې شو چاچي

به يې هلیه کوله، حساب يې پرې کاوه، دا هغه وخت ؤ چې د حق پر

وړاندې يې يو ځای درلود، د کرامت هیبت يې په برخه ؤ، او د امانت

خوند يې نصیب ؤ.

ځينې کمزوري خلک گومان کوي چې کرامت تر وسې پورته مالیه او باج لري چې د پورته کولو توان يې په ځان کې نه وي، په همدې اساس د دې لوی پيټي له اوچتولو نه د تېښتې لار غوره کوي، ټیټ ژوند اختيار وی، ارزانه، د وېرې په حالت کې، خوابدي، په داسې حال کې چې له خپل سيوري هم وېرېږي، هر غږ د ځان په ضد بولي، {يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ} [المنافقون: ٤]، دوی هر زورور آواز د ځان په ضد گڼي. {وَلْتَجِدْنَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ} [البقرة: ٩٦].

ته به هغوی له بل هر چا نه د ژوند

حريصان ومومي.

دا ذلیل او خوار خلک د کرامت د

لگښتنو په پرتله لوی باج ورکوي، دوی

د ذلت مالیه په مکمل ډول اداء کوي،

له خپلو ځانونو يې ورکوي، له خپلې

برخې يې ورکوي، له خپل عزت نه يې

ورکوي، ډېر ځله يې د خپلو مالونو او

وینو نه اداء کوي پداسې حال کې چې

په ځان پوه هم نه وي.

هغوی دا انگيري کله چې د ذلت او

خواری باج په پټ ورمېر زور واکو او

چارواکو ته سپاري پدې سره به د

هغوی تر څنگ يوه منصب او مقام ته

ورسېږي، مگر تجربو ښوولې چې ډېر

ځله هماغه خوار او ذلیل خلک د خرما

د زړې په څېر د هماغو خلکو په لاس

ایسته غورزول شوي چې دوی به يې له خدايه پرته پالنه او عبادت

کاوه، څومره خلکو خپل سړيتوب پلورلی، او خپل مخ يې د چارواکو

تر پښو لاندې په خاورو سولولي، خواري او ذلت يې ښوولی، د

انسانی ژوند ټول ارزښتونه يې وژلي، ټولې هغه سپيڅلتياوې چې

بشریت پېژندلې، ټول هغه اماتونه چې الله يې سپارښتنه کړې او که

ډېر خلک وو چې له څوکو تل ته ولويدل، نه څوک پرې رحم کوي، نه يې څوک په جنازه کې برخه اخلي، تردې چې چارواکي هم سپک شوه د کرامت له څوکو د ذلت کندو ته، او د حق له عزت نه د بېلاريتوب سپکاوي ته پړيوته، د تجربو او بېلگو په ډېرېدو سره هره ورځ د يوې قربانۍ شاهد يو، گورو چې د ذلت باج په پوره ډول ورکول کېږي، گورو چې له الله او خلکو سره خیانت تر سره کېږي، گورو چې له امانت او کرامت نه تيریږي، د چارواکو تر شا ایستلې ژبه روان وی، د تمې، وعدو، او سراب په هيله هره شېبه ستمیږي، په پای کې به يې گورې چې د ذلت او خواری په ژوره کې سپک او سپانده پروت وي، خلک هم په سپک نظر ورته گوري او مشران يې هم حقیر شمیري.

هلتته وي. ته او ستا رب ، دواړه لار شئ او وجنگېږئ مونږ دلته ناست يو .

د عزت له غوښتنو د دوی سرغړاوی ورته په ډېره لوړه بيه پریوته، خلوېښت کاله یی په دښتو کې تېر کړه، سپړو خواړه، مسافري خواړه کړه، وېرې سره تیت کړه... چې دا بیه د مېړنیو په دنیا کې د عزت او بریا لسمې برخې ته هم نه رسېده.

تجارب د حال په ژبه شاهدي ورکوي چې انکار ترې ناشونی ده، د باج او مالېې ورکول که هغه د افرادو لخوا وي او که د ټولنو او پرگنو لخوا وي ورکول یې حتمي او لازمي دي، چې هغه به یا د عزت، کرامت او خپلواکۍ په لار کې وي او یا به د ذلت او خواری په خاطر وي.

هغوی ته چې د خپلواکۍ له غوښتنو تېښتي، هغوی ته چې د کرامت له راتلونکې وېره لري، هغوی چې خپل مخونه یی د خلکو تر پښولاندې اېښي، هغوی ته چې په امانتونو کې یی خیانت کړی، هغوی ته چې له خپل کرامت سره یی خیانت کړی، له انسانیت سره یی خیانت کړی، له هغو قربانیو سره یی خیانت کړی چې ولس یی د خپلواکۍ او آزادۍ په لار کې ورکړی.

زما بلنه هغو ټولو ته داده چې تاریخی درسونو ته دې اوگوري، چې په لنډه ماضي کې رامنځته شوی، په هغو تکراري بېلگو کې دې ژور فکر وکړي، هغه چې دا شاهدي ورکوي چې د ذلت او خواری باج د کرامت تر باج ډېر زیات ده، پدې هم گواهي ورکوي چې د خپلواکۍ غوښتنې د ذلت تر غوښتنو ډېرې کمې وي، هغوی چې مرگ ته چمتو والی لري ژوند یې په برخه کېږي، هغوی چې له بېوسۍ او فقر وېره نلري شتمني او کفایت یی په برخه کېږي، هغوی چې له منزلت او واگي وېره نلري مقام او واگی ترې وېره لري.

زمونږ پر وړاندې ډېرې نږدې بېلگې شته هغوی چې د خپلو ضمیرونو سودا وکړه، په امانتونو کې یی خیانت وکړ، حق یې سپک وگاڼه، هغوی په خاورو کې سپک شوه چې بیا یی چا هېڅ ارمان هم و نکړ، هم د الله په وړاندې او هم د خلکو په وړاندې لعنت کړی شوه، په همدې ډول ډېرې داسې بېلگې اگر که لږې هم دي، هغوي چې ذلت یی وه نه مانه، خیانت یی ونکړ، د خپلې مېړانې سودا یې و نکړه، هغوی که ژوندي پاتې شوه په عزت سره یی ژوند وکړ او هغوی چې مړه شوه د عزت مرگ یی په برخه شو.

دېرخلک وو چې له څوکو تل ته ولویدل ، نه څوک پرې رحم کوي، نه یی څوک په جنازه کې برخه اخلي، تردې چې چارواکي هم سپک شوه د کرامت له څوکو د ذلت کندو ته، او د حق له عزت نه د بېلاریتوب سپکاوي ته پریوته ، د تجربو او بېلگو په ډېریدو سره هره ورځ د یوې قربانۍ شاهد یو، گورو چې دذلت باج په پوره ډول ورکول کېږي، گورو چې له الله اوخلکو سره خیانت تر سره کېږي، گورو چې له امانت اوکرامت نه تیریږی، د چارواکو تر شا ایستلې ژبه روان وی، د تمې، وعدو، او سراب په هیله هره شېبه ستمیږي، په پای کې به یی گورې چې د ذلت او خواری په ژوره کې سپک او سپانده پروت وي، خلک هم په سپک نظر ورته گوری او مشران یی هم حقیر شمیري.

ما په خپل لږ عمر کې ولیدل- لایې وینم چې ډیر لوی خلک له الله پرته خپل ورمیرونه نورو ته ښکته کوی، په عاجزۍ ور مخکې کیږي، لوی باج په غاړه اخلي، درانده پټي پورته کوی، سرونه ښکته کوي، کېږي غاړې او زوړند سرونه گرځي... بیا لکه د سپیو په څیر شړل کېږي، وروسته له هغې چې خپل پټي کیږدي، مالونه وسپاري، بیا نو د دنیا او آخرت له ښکیو بې برخې شي، چې وروسته بیا د مریانو په قافله کې خپل یون ته دوام ورکوي، پداسې حال کې چې پدې کاروان کې څوک دې ده په موجودیت خبر هم نه وی آن چې د قافلې کوټک مارتنه لا پته نه وي.

ما دوی ولیدل چې دا بې په واک کې وه چې خپلواک ژوند وکړي ، خو هغوی مړیتوب غوره کړ، د هغوی په وس پوره وه چې غښتلي وي ، خو هغوی ټیټ ژوند غوره کړ، د دې توان یی درلود چې د هیبت خاوندان وي ، خو هغوي وېرې او ذلت ته مخه کړه.....

ما ولیدل چې د وړیا عزت نه وتښتېدل، خو ذلت یی په لوړه بیه په دینارو او قطارو واخیست، مونږ ولیدل چې د چارواکو د خوښۍ په خاطر یی هره لویه گناه تر سره کړه ، چې بیا د هماغه چارواکې او زورواکي سوري ته ناست وی، پداسې حال کې چې پخپله د هغه څه لرونکي ده چې همدا د منصب او واگي څښتن به ترېنه وېرېږی! نه، مگر مونږ قومونه ولیدل چې یو ځل یې د خپلواکۍ له غوښتنو سر غړولی، اوس لگیا دي په وارو وارو د مړیتوب باج ورکوي، دومره باج چې د خپلواکۍ له غوښتنو سره هېڅ نه پرتله کېږي، تردې چې د لسو برخو یوه برخه هم نه جوړه وي، لکه پخوا چې یهودو خپل نبی ته ویلی وه: {يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ} [المائدة: ٢٤] خو هغوی بیا همدا اوویل چې ای موسی: مونږ خو به هلته هېڅکله ورنشو تر څو چې هغوی

راهکارهای مدیریت و کنترل صنف درسی

نوشته: عبدالخالق احسان

■ وضع قوانین و مقررات و تطبیق آن: یکی از راهکاری ها مؤثر و مناسب کنترل صنف، وجود قوانین و مقرراتی است که باید متناسب به صنف درسی وضع گردیده و به آگهی تمام شاگردان به صورت واضح و دقیق رسانده شود، خوب است که این مقررات به صنف نصب گردد تا روزانه شاگردان مسوولیت های شان را دانسته و وظایف شان را به خوبی انجام دهند و از طرفی معلم بتواند با رویت مقررات، تخلفات شاگردان گوشزد نماید. برای این که مقررات مؤثریت واقعی خود را داشته باشند؛ در قسمت تطبیق آنها باید از طرف معلم و اداره، جدیت وجود داشته باشد تا ابهت مقرر نزد شاگردان بماند و اگر در تطبیق قوانین سهل انگاری صورت گیرد یا تبعیض وجود داشته باشد؛ قانون ارزش واقعی خویش را از دست داده و بیهوده و سمبولیک جلوه می کند.

■ تسلط بر مضمون درسی: اگر معلم به مضمون درسی مسلط نباشد و درس را به صورت واضح و قابل فهم ارائه نکند، کنترل صنف از اختیارش بیرون شده و بی نظمی ها و سرگوشی صحبت کردن آغاز می گردد؛ لذا به معلم عزیز توصیه می کنم، مضمونی که توانایی تدریس آن را ندارید، انتخاب نکنید؛ اگر چه از طرف اداره وادار می شوید، این انتخاب ناجبا و نادرست، شخصیت شما را تخریب کرده و مضامینی را که مسلط هستید؛ نیز نمی توانید به آن صنف تدریس نمایید؛ چون شاگردان اعتماد به شما را از دست داده اند و تا بتوانید، دوباره اعتماد شان را جلب کنید؛ خیلی فرصت می طلبد.

■ تدریس مطابق پلان و آمادگی

!قبلی: اگر معلم وارد صنف شود و بپرسد شاگردان عزیز این ساعت درسی کدام مضمون را داریم؟ به این معنی است که استاد از همه چیز بی خبر است و شاگردان از بیخبری معلم سوء استفاده کرده و کنترل صنف را از اختیار معلم بیرون می کنند. عده از معلمان به این بهانه که فلان کتاب را چندین سال تدریس کرده اند می گویند: نیازی به آمادگی نداریم. معلم عزیز! شما می خواهید معلومات پنج سال قبل خویش را به خورد شاگردان بدهید! این کار درست نیست؛ بروید موضوع درس فردا را بخوانید و از لابلای مطالعات خویش، مسائل مرتبط به موضوع و بحث تکمیلی را آماده کرده و به همراه متن کتاب تقدیم نمایید تا آگهی شما نسبت به شاگردان بیشتر باشد؛ چون موضوعات متن کتاب را برخی از شاگردان می توانند، بفهمند.

■ قاطعیت و اطمینان توأم با صمیمیت: جدیت یکی از راهکارهای کنترل صنفی درسی است که باید با مهربانی و صمیمیت همراه باشد؛ چون جدیت بدون مهربانی، نشانه خشونت و ضدیت با شاگرد است و اگر شاگرد احساس نمود که معلم با او ضد شده، تلاش می کند نظم صنف را برهم زند تا مورد توجه قرار گیرد و برعکس اگر معلم مهربان باشد و تصمیم قاطع نداشته باشد؛ صنف از کنترولش خارج شده و به دست شاگردان می افتد. معلم اگر

یکی از وظایف اساسی معلم، کنترل صنف می باشد، معلمانی زیادی هستند که به مضمون درسی شان تسلط دارند؛ اما چون صنف به اداره و کنترل شان نیست، نمی توانند درس خویش را درست تقدیم نموده و شاگردان را بفهمانند. کنترل صنف یکی از دغدغه های اکثر معلمان، مسوولین اداری و تدریسی مکاتب و مدارس و حتی شاگردان و اولیای شان می باشد. اهمیت این قضیه از آن جهت است که اگر صنف درسی به یک محیط آرام و مناسب تبدیل نشده و تحت کنترل معلم قرار نگیرد؛ هیچ هدفی از اهداف آموزشی و تربیتی بر آورده نشده و گاهی صنف درسی به میدان بی نظمی و لابلایی گری و بروز خیلی از ناهنجاری اخلاقی مبدل می شود.

لذا نظر به اهمیت موضوع و نیاز جدی همه معلمان به اداره و کنترل خوب صنف درسی شان، خواستیم راهکار های برای مدیریت صنف درسی از خلال

مطالعه و تجربه هایم، خدمت معلمان عزیز تقدیم نمایم؛ امید است مورد استفاده قرار گرفته و با عملی ساختن این راهکار ها بتوانیم، صنوف درسی خویش را به گونه بسازیم که شاگردان با عشق و علاقه و سرشار از انگیزه و احساس وارد مکتب و مدرسه شده و تا رسیدن ساعت درسی مان، لحظه شماری کنند.

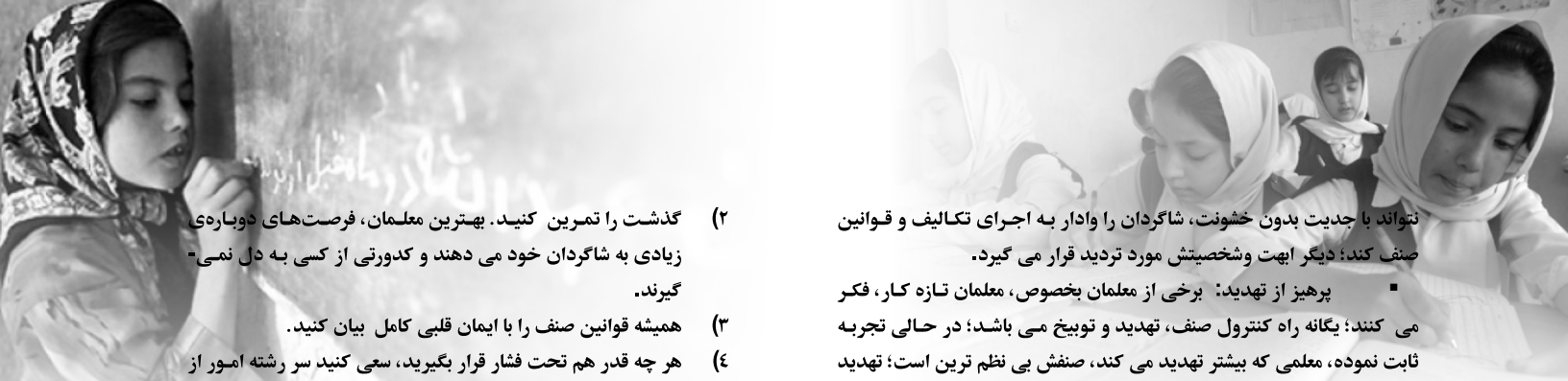
برخی فکر می کنند، برای اداره و کنترل کامل صنف،

باید از دریچه ستیز و مقابله با شاگرد وارد شویم و از روز های اول درس به گونه با شاگردان تعامل کنیم که از ما (معلمان) ترسند و برای شان اجازه حرف زدن و سوال کردن و به اطراف نگاه کردن حتی یک لحظه را ندهیم. این طرز تفکر سلطه جویانه راه حل مناسبی نیست؛ چون یکی از موفقیت های معلم، ارتباط نیکو و شایسته با شاگردان می باشد و این گونه برخورد نه تنها که ارتباط را خراب می سازد؛ شاگردان را وادار می کند که با معلم مقابله بالمثل نموده و به دستوراتش عمل نکنند و همیشه تلاش نمایند تا به بهانه های معلم را مشغول بی نظمی های خویش ساخته و از هدف اصلی که تدریس است منحرفش نمایند.

عده فکر می کنند که راه حل کنترل صنف، ترس شاگردان از اداره مکتب و مدرسه می باشد، به این معنی که توقع دارند؛ هر شاگرد را با کوچکترین اشتباهی به اداره بفرستند و مسوول اداره یا سر معلم، آنقدر شاگرد را لت و کوب کند که آثار تنبیه را شاگردان دیگر ببینند و درس عبرتی برای سایرین باشد. این راه کار نیز خیلی مؤثر نبوده و مشکلات آموزشی و تربیتی و انضباطی صنف را حل نکرده و بیشتر خواهد نمود.

برای کنترل و مدیریت مناسب صنف درسی، امور ذیل پیشنهاد می گردد:

نتواند با جدیت بدون خشونت، شاگردان را وادار به اجرای تکالیف و قوانین صنف کند؛ دیگر ابهت و شخصیتش مورد تردید قرار می گیرد.

▪ پرهیز از تهدید: برخی از معلمان بخصوص، معلمان تازه کار، فکر می کنند؛ یگانه راه کنترل صنف، تهدید و توبیخ می باشد؛ در حالی تجربه ثابت نموده، معلمی که بیشتر تهدید می کند، صنفش بی نظم ترین است؛ تهدید نه تنها مشکل را حل نمی کند؛ بلکه خودش مشکل زا است. به یقین بدانید که بین همدار منصفانه و تهدید بی فایده تفاوت فاحشی وجود دارد.

▪ نظم: اگر معلم نظم نداشته باشد و به تأخیر وارد صنف شده و ظاهرش نمادی از بی نظمی باشد؛ چگونه انتظار دارد که شاگردانش منظم بوده و هیچ نوع اخلاقی در صنف به وجود نیاورند. حقیقت این است که معلم الگوی همه جانبه برای شاگردان می باشد و شاگردان تمام حرکات و سکنات معلم را زیر نظر داشته و از آنها الگو برداری می کنند. به یاد داشته باشید که شاگردان آنگونه که ما می خواهیم نمی شوند، بلکه آنگونه که هستیم می شوند.

▪ شروع و ختم موفقانه درس: باید شروع و ختم درس ما طبق برنامه از قبل تعیین شده باشد و بتوانیم محتوای درسی را که قرار است به شاگردان آموزش دهیم، درست تفهیم نماییم.

▪ نباید شاگردان بیکار بمانند: بیکار ماندن شاگرد به معنی جرقه اخلاق و بی نظمی است، نباید معلم اجازه دهد، شاگردان بیکار بمانند و اخلاق گری نمایند؛ این در صورتی ممکن است که معلم به تمام ساعت درسی برنامه داشته و طبق برنامه پیش رود که با پایان ساعت درسی،

وظایفش را تمام نموده و از صنف بیرون شود، نه این که ساعت درسی تمام نشده و معلم صاحب درس را تمام نماید و بر چوکی تکیه کند که درین صورت بی نظمی و شلوغی شاگردان از کنترلش بیرون می شود.

▪ ایجاد انگیزه: برخی از معلمان شکایت دارند که شاگردان هیچ انگیزه به درس خواندن ندارند؛ معلم گرامی! چه کسی انگیزه را ایجاد می کند؟ این مسوولیت شماست، برای شما می زبید که به شاگردان تان انگیزه بدهید و از تمام وسایل و فرصت ها برای ایجاد انگیزه بهره بگیرید.

▪ در نظر داشت تفاوت های فردی شاگردان: این موضوع بر می گردد به شناخت دقیق معلم از تک تک شاگردان: وضعیت اقتصادی، خانوادگی، شغل والدین، توجه والدین به درس و تعلیم. توجه داشته باشید که بین شاگرد صنف چهارم و ششم تفاوت است چه رسد به شاگرد صنف اول و دوازدهم؛ اگر تعامل ما به همه شاگردان یکسان باشد، صنف به اخلاق و بی نظمی دچار می گردد؛ البته در نظر داشت تفاوت های فردی به معنی تبعیض بین شاگردان نیست؛ بلکه این حکمت و فرزانیگی معلم را می طلبد که تفاوت های فردی را در نظر داشته و بین شاگردان تبعیض قایل نشود.

در پایان نکاتی را در خصوص مدیریت صنف درسی خدمت خواننده های گرامی تقدیم می کنیم.

۱. تاریخدان نباشید از پیش داوری در باره شاگردان براساس تجربه قبلی که از آنها داشته اید و نیز سابقه خانوادگی شان پرهیز کنید.

۲) گذشت را تمرین کنید. بهترین معلمان، فرصت های دوباره ی زیادی به شاگردان خود می دهند و کدورتی از کسی به دل نمی گیرند.

۳) همیشه قوانین صنف را با ایمان قلبی کامل بیان کنید.

۴) هر چه قدر هم تحت فشار قرار بگیرید، سعی کنید سر رشته امور از دست تان خارج نشود.

۵) دائماً به خودتان گوشزد کنید که نامطبوع ترین شاگردی که دارید، احتمالاً همانی است که به شما بیشترین نیاز را دارد.

۶) تمام اقدامات انضباطی خود را مستند کنید.

۷) وقتی عصبانی هستید، شاگردان را تأذیب نکنید یا اگر بیش از حد خسته هستید، ورقه ها را تصحیح نکنید.

۸) با چشم های تان تأذیب کنید. نگاه نمی کشد؛ اما می تواند تأثیر دردناکی داشته باشد.

۹) برای هر کاری که در صنف انجام می دهید، دلیل داشته باشید، نه بهانه.

۱۰) حیطة مسؤولیت شما، تنها در داخل صنف نیست. اگر متوجه مشکلی در هر جای مکتب و مدرسه شدید، مشکل کسی دیگری نیست، بلکه مشکل شماست.

۱۱) بین تعریف کردن و انتقاد، تعادل برقرار کنید.

۱۲) سعی کنید چشم خود را به داشته های شاگردان بدوزید، نه به نداشته های آنان.

۱۳) همه به محرک نیاز دارند، تشویق نوعی محرک است.

۱۴) اگر شاگردان درسی را خوب بفهمند، از آن درس و صنف راضی هستند.

۱۵) انتقاد سازنده را همیشه با بیان یکی از ویژگی های مثبت شاگرد آغاز کنید.

۱۶) رفتار را سرزنش کنید، نه شخصیت را. شمارا دوست دارم، اما کار شما را دوست ندارم.

۱۷) در وجود شاگرد ضعیف یا بی نظم، خوبی ها را بجویید و آن ها را تقویت کنید.

۱۸) بهداشت کلامی خود را رعایت کنید.

۱۹) تکالیف باید تابع توان شاگرد باشد نه مایه ی سرگرمی و نه مایه ی عذاب.

۲۰) آرام، خونسرد و حرفه ی بر خورد کنید.

۲۱) به جای ستایش از فرد انجام دهنده عمل، به تشویق عمل انجام شده بپردازید.

۲۲) ارتباطات چشمی را دست کم نگیرید.

۲۳) در صورت امکان، برخی رفتار های ناشایست را نا دیده بگیرید.

۲۴) قاضی عادل باشید.

۲۵) از قدرت خود سوء استفاده نکنید.

۲۶) نام شاگردان را به خاطر بسپارید و آنان را با احترام صدا کنید.

۲۷) قبل از شروع درس حواس شاگردان را متمرکز کنید.

۲۸) شاگردان را در پیدا کردن راه حل مشکلات شان یاری کنید.

۲۹) سمبلی از رفتار مطلوب باشید، ریا و نظاھر نکنید.

۳۰) به شاگردان فرصت فکر کردن بدهید.

احمدضياء رحيمزى

در مردم

تطبيق حكم عدالت و غوغای مدافعین جهانی حقوق بشر!!

بالاخره پنج تن از مجرمین وحشی قضیه تجاوز جنسی در مسیر راه بین قرغه و پغمان یکجا با "حبیب استالف" سردسته یکی از باند های قاچاق، اختطاف، ترور و وحشت بتاریخ ۱۶ میزان، اعدام شدند.

اعدام این افراد که جریان محاکمه و توشیح حکم اعدام بالای آنها در آخرین روز های زمامداری، حامد کرزی رئیس جمهور پیشین صورت گرفت و آقای کرزی توانست با پافشاری روی محاکمه این جنایت کاران و توشیح حکم اعدام آنها، به یکی از مهمترین و اساسی ترین خواسته های مردم و ملت در آخرین ایام قدرتش، پاسخ بگوید.

حادثه وحشتناک تجاوز گروهی بر چند تن از زنان هموطن ما که در مسیر راه قرغه و پغمان ماه گذشته صورت گرفت، موضوعی بود که خشم اقشار مختلف جامعه اعم از زن و مرد، پیر و جوان را بر انگیخت و باعث شد تا همه شهروندان کشور با یک صدا خواهان تأمین عدالت و محاکمه عادلانه این جانیان وحشی گرد.

به گفته مقامات پولیس کابل، از جمله ده تن که در ایجاد حادثه وحشتناک و بدور از کرامت انسانی در مسیر بین قرغه و پغمان دست داشتند، هفت تن آنها چندین روز پس از حادثه گرفتار شدند، که به گفته همین مقامات تا حال هم سه تن از عاملین اصلی این وحشت و جنایت آزاد می گردند و معلوم هم نیست که بالاخره چه هنگامی بدست نیروهای امنیتی خواهند افتاد و همچو این هفت تن، هرکدام به سزای اعمال خود خواهند رسید.

این که جریان محاکمه هفت تن از این وحشیان و جنایت کاران چگونه به پیش رفت، بحث تخصصی و حقوقی است و به یک مطالعه دقیق کارشناسانه در قوانین جزایی افغانستان نیاز دارد، که طبعاً این سطور و این قلم از بحث آن عاجز است، ولی موضوع مهم در این رابطه غوغایی است که عده ای از افراد حامی این جنایت کاران، سازمان های ساخته شده بنام دفاع از حقوق بشر و بگونه مشخص سازمان عفو بین المللی پس از بدار آویخته شدن این جانیان و حبیب استالف، براه انداخته اند.

"دیوید گریفیث" رئیس امور آسیای سازمان عفو بین المللی، پس از اعدام این وحشیان ضمن اعلامیه مطبوعاتی گفته است که اعدام، عدالت نیست و تنها یک انتقام گیری کوتاه مدت است، ولی باید توجه داشت که افغانستان به حیث یک کشور اسلامی و مردم این سرزمین به حیث مسلمانان، اعدام این وحشی صفات را اندک ترین و کوچکترین جزا برای آنان می شمارند.

سازمان عفو بین المللی قبل از این تطبیق حکم اعدام بالای آنها، خواستار لغو این حکم گردیده بود، که رئیس جمهور اشرف غنی احمدزی، از پذیرش این خواست آنها سرباز زد، اما جالب است نهاد های جهانی که از همیشه از پامال شدن حقوق بشری به خصوص حقوق زن، داد می زنند و اظهار نگرانی می کنند چگونه به خود جرأت می دهند تا اعدام این گونه جانیان را (که بر چند زن مظلوم بگونه وحشیانه و دور از هرگونه کرامت انسانی در مقابل چشم مردان خانواده شان تجاوز نمودند)، مورد انتقاد قرار دهند؟

وقتی شریعت اسلامی تطبیق احکام قصاص را در یک جامعه باعث حیات می داند، طبعاً خالی از حکمت نیست، ولی ای کاش این شبکه های حقوق بشری غربی با معیار های دوگانه!!! بتوانند این حکمت را درک نمایند و از انتقاد های بیجا و بی مورد در این خصوص بپرهیزند!

یکی از جوانان محصل حقوق راجع به این سازمان های به اصطلاح حقوق بشر غربی و انتقاد های میان تهی آنان در مورد اعدام این وحشیان جنایت کار، چه خوب تحلیل کرده و می نویسد: "غربیان و سازمان های چون حقوق بشر و عفو بین الملل نمی خواهند، جنایت کاران اصلی به قتل برسند، چون زنده بودن آنها و فعالیت های مخربانه شان زمینه ساز حضور ایشان در کشورهای چون افغانستان می تواند باشد"، که به نظر بنده تحلیل خیلی جالب و واقع بینانه از این سازمان ها می تواند شمرده شود، ورنه دلیلی وجود ندارد که سازمان های جهانی حقوق بشر، باید با اعدام ناقضین و پامال کننده گان حقوق شهروندان، آن هم با چنین وحشی گری و دد منشی، سر مخالفت بر دارند و آنرا مورد انتقاد قرار دهند!!

برگزاری هفته فهم قرآن کریم در شهر زیبای هرات

گزارشگر: عبدالخالق احسان

جمعیت اصلاح هرات (انجمن اخلاق و معرفت) به سلسله برنامه های اصلاحی خویش جهت زنده کردن برنامه های قرآنی در زندگی مسلمانان؛ نهمین دور هفته فهم قرآن کریم را در صبحگاهان ایام مبارک ذی الحجه در استادیوم ورزشی هرات از شنبه ۵ تا جمعه ۱۱ میزان برگزار نمود.

این برنامه روزانه از ساعت ۶ الی ۷:۳۰ صبح در چهار بخش برگزار می گردید: بخش اول تلاوت آیات کلام الله مجید، بخش دوم درس حدیث مبارک نبوی، بخش سوم درس قرآن کریم و بخش چهارم دعا. نخستین روز این هفته با تلاوت آیات روح بخش قرآنی توسط قاری صاحب محمد ابراهیم خلیل آغاز گردید و جناب محترم حاجی مولوی صاحب سید محمد صمیم به تقدیم درس حدیث پرداخته و اهمیت شرکت به درس قرآن و فهم معانی آن را در روشنائی احادیث گهربار رسول معظم اسلام صلی الله علیه وسلم بیان داشتند.

سپس مولوی سید عیدالله ماستر علوم قرآنی، استاد پوهنتون هرات و خطیب مسجد جامع میرزا اسحاق منحیث تقدیم کننده کامل دوره یک هفته ای فهم قرآن کریم، به ایراد سخن پرداخته و در مورد (اثرات حلال و حرام در زندگی دنیا و آخرت) صحبت نمودند.

آخرین روز هفته فهم قرآن کریم که با استقبال بی نظیر مردم مسلمان هرات برگزار گردید، مصادف بود با روز جمعه نهم ذی الحجه (روز عرفه)؛ برنامه با تلاوت آیات قرآنی توسط مولوی صاحب خلیل الله محمدی خطیب مسجد جامع امام الانبیاء و گردانندگی استاد عبدالقدیر صالحی آغاز گردید. استاد نصیر احمد نویدی رئیس شورای مرکزی جمعیت اصلاح افغانستان نخستین سخنران این روز بوده و به نمایندگی از جمعیت اصلاح افغانستان سلام های برادران و خواهران ایمانی را از سراسر کشور به اشتراک کننده ها تقدیم نمودند. سپس مولوی سید عیدالله پیرامون (توحید و اخلاص) صحبت نمودند.

هفته فهم قرآن کریم در حالیکه در روز شنبه با حضور ۲ هزار نفر شروع شده بود، در روز جمعه با اشتراک بیش از ۱۵ هزار خواهر و برادر هموطن با دعاییه همه جانبه و سوزناک قاضی صاحب حقیق استاد پوهنتون هرات به پایان رسید.